

Magyarország Alkotmánybírósága részére

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Budapest

Tölgyfa utca 1-3.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 1V/458-2/2019	
Érkezett: 2019 MÁJ 15.	
Példány:	Kezelőiroda:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott,

törvényes képviselő

bejegyzett lakos indítványozó nevében és képviselője eljövén

I.

M/1. szám alatt hiánypótlás keretében csatolva az Alkotmánybíróság előtti eljárásra szóló meghatalmazást – az alábbi

alkotmányjogi panasz-indítvány kiegészítést

terjesztjük elő a Tisztelt Alkotmánybíróság felhívásának megfelelően és fenntartva az eredetileg benyújtott alkotmányjogi panasz-indítványban kifejtetteket is.

A sérelmezett bírói döntések miatt ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel?

Válasz hiánypótlás keretében:

II.

Az Alaptörvény XV. cikk. (1) bekezdés első mondata szerint: „A törvény előtt mindenki egyenlő.”

Az Alaptörvényben ezt a rendelkezést eredetileg a XIV. cikként fogadta el a jogalkotó. A javaslat előterjesztői indokolása jelenti a törvényhely jogalkotói akaratát tükröző, hiteles (autentikus) értelmezését, amely szerint:

„A Javaslat értelmében minden ember jogképes, továbbá a törvény előtt mindenki egyenlő. Az egyenlőséget a Javaslat nem csak a bíróság előtti egyenlőségként, hanem annál általánosabban fogalmazza meg. Az általános jogegyenlőségi szabály mellett a Javaslat külön rögzíti azt is, hogy az alapvető jogokat mindenki számára bármely megkülönböztetés nélkül kell biztosítani. A megkülönböztetés alapjaként egyes helyzeteket kiemel a Javaslat, a felsorolás azonban nem taxatív, a Javaslatban nevesítve nem szereplő egyéb helyzetek alapján is tilos a hátrányos megkülönböztetés.”.

Azzal, hogy az eljáró bíróságok előtt bizonyított volt (az I. fokú ítélet elleni fellebbezés, továbbá a felülvizsgálati kérelem külön-külön is teljes körűen levezeti, hogy miért volt megalapozott a kereseti kérelem), hogy az indítványozóval összehasonlítható helyzetben lévő más személyek – akiknek munkáltatóik a vonatkozó és 1999. december 21.- től hatályos 9/1997. (II.12.) BM r. (továbbiakban: R.) 2.§ rendelkezése (a módosítást a 47/1999. (XII.13.) BM r. vezette be dec.21.-ei hatállyal) szerint számolták a szolgálati idejüket egészen 2008. V. 15.-ig. Ebben a közel 8 és fél évben az indítványozó munkáltatójának akként kellett volna a különböző biztosítási jogviszonyait beszámítani, ahogy azt a kereseti kérelem is tartalmazza, azaz

- **jubileumi jutalom, a pótszabadság mértéke szempontjából beszámíthatóan** akként, ahogy az R. 2.§ ab/ alpontja rendelkezett, továbbá a
- **nyugdíj mértéke szerint beszámíthatóan** akként, ahogy az R. 2.§ ac/ alpontja rendelkezett.

Az eljáró bíróságok azzal, hogy ezt a közel 8 és fél éves időintervallumot (amelynek akkori rendelkezései az ítéletek meghozatalakor már nem voltak hatályban, de ténykérdés, hogy a közel 8 és fél év során az indítványozó beszámítandó időszakait nem számították be. Ez az a mulasztásos jogsértés, amely az indítványozónak hátrányt okozott a későbbiek során, hiszen a beszámítási kötelezettsége 2008. V. 16.-ától már nem volt kötelezettsége a munkáltatónak.

Az eljáró bíróságok azzal, hogy kvázi legitimálták a munkáltató mulasztásos jogsértését és az indítványozónak okozott hátrányt nem észlelték, olyan döntéseket hoztak, mint ha a fentebb említett közel 8 és fél éves időszakban nem is lett volna hatályban az az előírás, miszerint az indítványozónak be kellett volna számítania különböző, a keresetben megfogalmazott szolgálati időket.

Ezzel a munkáltató hátrányokozásnak és munkáltatói jogsértő mulasztásnak a „legalizálásával” az eljáró bíróságok tartalmát tekintve visszamenőleges jogalkotást is kifejtettek, hiszen akként értékelték a munkáltatói jogsértő mulasztást, hogy azok az időközben hatályba lépett új szabályoknak, ha megfelel, akkor az kvázi meg nem történtté teszi a munkáltató korábbi, közel 8 és fél évig fennálló mulasztásos jogsértését.

A törvény előtti egyenlőség alkotmányos elvét törték meg a hozott bírói ítéletek azzal, hogy az indítványozó sérelmére elkövetett munkáltatói mulasztásos jogsértéseket nem észlelték, hanem csak

azt állapították meg, hogy a 2012.-ben hatályos jogszabályoknak megfelelő döntéseket hozva jogszerűen jártak el. Ami önmagában igaz ugyan, de nem teszi meg nem történné a munkáltató korábbi mulasztásos jogsértését (közel 8 és fél év lett volna a beszámításra, de ezt elmulasztotta) és azt, hogy ha nem mulasztotta volna el beszámítani a jogszerző időket, akkor az indítványozó ezeket az elismert és beszámított időket szerzett jogként a későbbiek során sem veszítette volna el.

Ez a hátrányos megkülönböztetés az, ami a hozott bírói ítéletekben megvalósult, és amely bírósági döntések sértik az indítványozónak a hatályos Alaptörvény XV. cikk első mondatában foglalt alapjogát.

További válasz hiánypótlás keretében:

III.

Az Alaptörvény XXVII. cikk. (1) bekezdés a *tisztességes tárgyaláshoz való jogot* nevesíti védendő alapjogként.

Az Alaptörvény ezen cikke nem csupán a büntetőeljárások vonatkozásában nevesíti alapjogként a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, hanem azt tágan, egyéb más bírósági eljárásokra is kiterjesztően értelmezte. A javaslat jogalkotói előterjesztéséből kiemelve:

„A Javaslat az igazságszolgáltatáshoz való jogok körében a nemzetközi emberi jogi dokumentumokat követve fogalmazza meg a bírósághoz fordulás jogát, illetve a bíróságok tisztességes eljárásához való jogot, beleértve az eljárások ésszerű határidőn belüli elbírálásához való jogot is.

...

A Javaslat elismeri mindenki jogát ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

A II. pontban jelzett hiánypótlás keretében előadottakhoz szorosan kapcsolódik a III. pontban foglalt alapjogot sértő ítéletek értékelése.

A bíróságok a törvény előtti egyenlőség megsértésével a tisztességes eljáráshoz való alapjogát is megsértették az indítványozónak.

Nem tisztességes az a bírósági eljárás és döntés, ahol az eljáró bíróságok tévesen értékelik a releváns és egyértelmű jogszabályi rendelkezéseket. A tisztességes eljárást sértette az is, hogy az eljáró bíróságok a múltban kötelezően figyelembe venni szükséges – de később hatályon kívül helyezett - jogszabályi rendelkezéseket figyelmen kívül hagyó munkáltatónak a mulasztásos jogsértéseit nem értékelték és a hozott ítélet lényegében visszamenőleges jogalkotás-szerűen akként foglalt állást, mint ha nem is lett volna hatályban közel 8 és fél évig az az egyértelmű jogszabályi rendelkezés, amely szerint egyrészt be kellett volna számítani bizonyos jogszerző időket az indítványozó javára, másrészt figyelmen kívül hagyták illetve meg sem vizsgálták azt, hogy a 8 és fél év során más munkavállalók esetében a munkáltató helyesen értelmezte és helyesen alkalmazta a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket.

További válasz hiánypótlás keretében:

IV.

Az indítványozó nevében és képviseletében eljárva akként nyilatkozunk, hogy ha és **amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörében eljárva helyt ad** az indítványozó kérelmének és megsemmisíti a hozott bírósági ítéleteket ez esetben

hozzájárulunk

az indítványozó nevének és beosztásának, továbbá a képviseletét ellátó szakszervezetnek és képviselőjének a nyilvánosságra hozatalához.

Elutasítás esetén nem járulunk hozzá az indítványozó és a nevében eljáró szervezet nevének a közléséhez.

Szekszárd, 2019. április 29.

Melléklet:

Alkotmánybíróság előtti eljárásra és képviseletre meghatalmazás